

Erdélyi kirándulás

Az idei tanév legjobban várt eseménye az erdélyi osztálykirándulás volt. Gyönyörű tájai és kultúrája mindenki tetszését elnyerte.

Bár az elindulás és a korán kelés máskor nehezen megy, most mégis csak úgy kipattant a szemem már indulás előtt több órával. A hosszú út és a serpentinek között sem unatkoztunk. Ahol együtt vagyunk az osztállyal, ott unalom nem lehet, és itt programokból sem volt hiány.

Ezek közül az egyik kedvencem a Tordai-hasadék volt. Meredek sziklafalai között kanyargó patak vezet. Kellemesen lefáraszt, és szép tájai kárpótolnak a nehéz csúszós akadályai után.

A Hargita ehhez hasonló élmény volt. Traktorral mentünk fel egy darabig, amin tudtunk zenét hallgatni is. Megálltunk egy forrásnál, amiből isteni hideg víz jött. Többen, odavalósiak is töltöttek palackokat, amiket újra használtak, így nem csak finom, de mindez környezetkímélő megoldás is volt. Útközben mindenki medvéket keresett a fák között, de sajnos egyet sem láttunk. A sétálás szintén kimerítő volt, de a látványért megérte.

A sajt kóstolása üdülés volt a túrákhoz képest. Megismertünk többféle néptáncot és hangszeret. Maga a sajt nem az általunk megszokott ízvilág volt, de mégis finom volt. Simogattunk lovakat és kutyákat is. Kóstoltunk puliszkát, ami egy jellegzetes kukoricalisztból készült erdélyi étel.

A taplászás és a korongozás jó elfoglaltság volt. A korongozásnál készített tárgyakat el is lehetett hozni, így kaptunk egy kézzel fogható emlékdarabot is. Az előbbinél érdekes volt hallgatni az öröklődő szakmát. Egy picit beástuk magunkat a székelykapuk rajtelmeibe is. Például a hold állásai és az adott ember foglalkozása is megtalálható rajtuk.

Összesítve az biztos, hogy mindenki emlékében megmarad ez az élmény. Ezek voltak az én személyes kedvenc helyeim, és a kultúrából adódóan felnőttként szívesen költöznék ide. Ez a kirándulás nem csak élményekben, de emlékekben is gazdagított minket, és örülök, hogy részt vehettem.

Készítette: Aczél Aliz, 7. a osztályos tanuló